

[Arentoft]

indgår også forbindelserne mellem landsdele-
ne, det vil sige færgerne. Der skal ikke så
forfærdelig meget til for, at færgetrafikken
bliver stoppet. Færger kan ødelægges, færge-
lejer kan ødelægges ved bombning, og der
kan mineres, og så kan færgerne ikke sejle.
Jeg har tidligere været inde på det, og det
synes jeg er noget vi bør have taget op. Jeg
mener stadig væk, det er uforvarligt, at vi
har reduceret vores ministrygerstyrke til kun
6 strygere. Hvis der kastes miner i Store
Bælt, betyder det, at 6 strygere simpelt hen
ikke kan stryge Store Bælt i ret lang tid.

Til slut skal jeg citere fra vores program
og vores forsvarspolitik, programpunkt 3:

»Fremskridtspartiet går ind for, at Dan-
mark kan modtage allierede NATO-styrker
allerede i en kritesituation, således at en po-
tentiell fjende vil afholde sig fra at angribe
Danmark.«

Bollmann (CD):

Det svar, som ministeren i dag har givet
på forespørgslen om forstærkningsplanerne,
er jo helt i overensstemmelse med de oplys-
ninger, der allerede er givet før påske i folke-
tingets forsvarsudvalg og i det udenrigspoliti-
ske nævn, og derfor kan man heller ikke for-
vente, at der skulle komme noget særlig nyt
på bordet i denne sag i dag. Men det er selv-
følgelig ikke første gang, vi her i tinget har
drøftet emner, som allerede har været grund-
digt belyst umiddelbart forinden.

Jeg kan indledningsvis på CDs vegne tak-
ke ministeren for redegørelsen og også for de
skridt, han har taget ved at meddele dansk
accept af forstærkningsplanen, som den nu
foreligger. Som man vil huske, var debatten
om forstærkningsplanen allerede inde i bille-
det i forbindelse med forhandlingerne om
forsvarsaftalen sidste sommer, og efter afta-
lens indgåelse var netop forstærkningsspørgs-
målet et af de få åbentstående problemer,
men det var samtidig klart tilkendegivet fra
de fem forligspartier, at der skulle ske en
afklaring. Der er nu gået mere end et halvt
års tid siden, men jeg skal ikke her gå ind i
en diskussion om, hvorvidt disse planer kun-
ne have foreligget på et tidligere tidspunkt
eller ej. Det væsentligste for os er, at der nu
er truffet en afgørelse, fordi muligheden for
at kunne modtage forstærkninger efter CDs
opfattelse er helt afgørende for Danmarks

forsvar og hermed også for opfyldelsen af
forsvarsforliget.

Vi betragter det som noget meget positivt,
at de styrker, der her er tale om, nu får en
tættere tilknytning til Danmark. Det gælder
naturligvis først og fremmest de amerikanske
og engelske flystyrker og de britiske hærstyr-
ker, som fremover fast er tilknyttet enheds-
kommandoens område. Vi havde gerne i CD
set, at der var sket en lige så fast tildeling af
de amerikanske styrker, men vi må registrere
og acceptere, at det, der foreligger her, er
tilbuddet, og med den mulighed, chefen for
nordkommandoen har for at indsætte indtil
2/3 af de amerikanske marinestyrker i enheds-
kommandoens område, må vi konstatere, at
der også her er sket en væsentlig forbedring i
forhold til tidligere planer. Endelig har vi
naturligvis også med tilfredshed registreret
den del af aftalen, der drejer sig om de stra-
tégiske reserver, herunder at den amerikanske
infanteridivision har fået nordregionen
som første prioritet.

Om depotspørgsmålet, som mange i den
offentlige debat tilsyneladende har fået noget
galt i halsen, vil jeg kun sige, at planen her
giver mulighed for en efter CDs opfattelse
fornuftig og rimelig videreudbygning af alle-
rede eksisterende depoter, og hvis de mere
detaljerede forhandlinger med afsenderlande-
ne tilsiger en yderligere udbygning, vil jeg da
gerne sige til ministeren, at det i hvert fald
ikke skal støde på modstand fra CDs side.

Med hensyn til kommandoforholdene er
jeg glad for, at ministeren i redegørelsen har
understreget, at disse styrker behandles på
samme måde, som gælder for alle øvrige
danske styrker. Så kan den lidt underlige
diskussion, der er foregået herom, måske ogs-
så betragtes som afsluttet.

Jeg vil gerne gentage, at CD opfatter for-
stærkningsmuligheden som noget helt afgø-
rende for, at det danske forsvar kan fungere.
Derfor ser vi frem til de kommende forhand-
linger med de lande i NATO, som efter pla-
nen vil afgive styrker i en given situation, og
ingen kan jo i dag fortælle hverken hr. Steen
Folke eller hr. Gert Petersen, hvordan disse
drøftelser vil forløbe. Vi er som sagt tilfredse
med den fremgangsmåde omkring forhand-
lingerne, som ministeren her har redegjort
for, og kan naturligvis støtte det af hr. Knud
Damgaard fremsatte forslag om motiveret
dagsorden.